

Puigdemont a Copenhague: «No ens rendirem a l'autoritarisme»

written by Redacció Unilateral | 23 de gener de 2018

Text íntegre del discurs del President Puigdemont a la Universitat de Copenhague

«Catalunya i Europa en una cruïlla per la democràcia?»

El 21 de desembre, el poble de Catalunya ens va donar, una altra vegada, la majoria parlamentària que formarà un nou govern per trobar una solució política i negociada per a Catalunya. L'aplicació de l'article 155 s'ha d'acabar perquè s'ha utilitzat i s'ha convertit en un eufemisme d'un estat d'excepció contra un govern elegit democràticament.

Estic agraït de viure en una Europa del segle XXI. I estic encara més agraït de poder viure en una Europa on la llibertat de moviment és tan important com la llibertat d'expressió.

Les nostres dues nacions comparteixen algunes qualitats que voldria destacar. Els catalans admirem la política danesa. Sempre diem que quan Catalunya es converteixi en un estat de ple dret, volem ser la Dinamarca del sud. Tenim una població semblant, una llengua pròpia, unes economies que basen l'èxit en el fet de ser obertes al món. Som dues nacions petites que hem sobreviscut. Tenim una capital cosmopolita, que són la nostra millor representació al món. Socialment, som vibrants. Unes poblacions altament qualificades, pròsperes i obertes al món.

Les petites nacions tenen més bones perspectives econòmiques. Estan més adaptades al canvi. No han de formar part de cap gran estat per a formar part del mercat.

Molts dels nous estats són mitjans o petits. La mida dels estats no és cap problema.

La capacitat d'arribar als mercats globals i a un mercat únic europeu és un gran actiu per a la nació catalana. L'exportació a Catalunya ha assolit nivells de rècord: 70.000 milions d'euros el 2017; les inversions estatals s'hi disparen i el Financial Times ens considera una de les millores regions on invertir.

La Catalunya que us vull presentar és una nació del sud oberta i que entén la importància de les relacions bilaterals.

Tinc la impressió que a Dinamarca teniu un enfocament similar. El món d'avui, la sobirania, és un referèndum diari. Cada dia hem de lluitar per la bona governança, les bones lleis, l'economia pròspera. Dinamarca és un exemple pel seu enfocament econòmic, polític i social.

Catalonia and Europe at a Crossroads for Democracy?

Panel debate with **Carles Puigdemont**,
President of the Government of Catalonia

January 22, 2018 14:00 – 16:00, C55 35.01.44

Discussants:

Professor Marlene Wind
Professor MSO Christian F. Rostbøl

Moderator:

Professor Mikkel Vedby Rasmussen, Head of Department

UNIVERSITY OF COPENHAGEN
DEPARTMENT OF POLITICAL SCIENCE

La UE ha estat un èxit a l'hora de promoure llibertats i drets; però som conscients dels seus fracassos, cada vegada que hi ha una crisi. Ho hem vist amb Grècia, Ucraïna, els refugiats. I ara, amb la defensa dels drets dels catalans.

Nosaltres som europeus, però no podem aclucar-nos d'ulls davant els seus fracassos. Volem més integració si aquesta

integració va vinculada amb la democràcia.

És impossible d'entendre com és que la UE té més capacitat d'influència en països abans de ser membres que no pas després. Per què la UE tracta de manera diferent certes nacions grans i les petites. Per què?

Veiem, en el cas de Catalunya, com les institucions europees tracten diferentment Espanya i Polònia. Formar part d'una família política és més important?

Això que passa a Catalunya és fonamental per a Europa. Què se'n farà, d'Europa, si no és capaç de defensar els seus valors? Què passarà si en un altre estat membre el govern fica a la presó rivals polítics, com passa a Espanya amb els polítics catalans?

El moviment democràtic a Catalunya no pot ser vist com una crisi potencial per a Europa, sinó com una oportunitat democràtica per als països. Perquè la democràcia és més important que totes les fronteres. Cal entendre com resoldre conflictes polítics a través dels vots i no de la violència. No és acceptable per a fer política. Per això el suport de la Comissió Europea a Rajoy és desconcertant. Legítima l'ús de la força i les amenaces judicials per damunt de les solucions polítiques. Un govern democràtic i pro-europeu no hauria de ser perseguit. Quan Espanya sigui capaç d'enfrontar-se democràticament a desafiaments com els que proposen per Grenlàndia o les illes Fèroe es respectarà la voluntat dels ciutadans. Sou la prova que això és possible.

El dret d'autodeterminació és un dret fonamental per a totes les nacions. La meitat dels estats membres de la UE han estat creats aquests últims cent anys. El dret d'autodeterminació l'hem posat en el nostre programa polític des del setembre del 2015. Vam guanyar les eleccions. La reacció del govern espanyol va ser clara: intimidació, boicot, presó i exili. Durant més de cinc anys, els catalans han demanat un

referèndum acordat sobre la independència. L'acord entre Escòcia i el Regne Unit ha estat l'enveja de Catalunya. Un referèndum acordat ha estat i és l'opció preferida del poble de Catalunya. Però l'establishment espanyol no vol entrar en un diàleg bilateral. Per això vam organitzar l'1-0. De manera que els catalans poguessin expressar la seva voluntat democràtica a les urnes. Vam cometre un error: ens pensàvem que el 2017 la violència i la violació de drets fonamentals no serien possibles. Però els nostres conciutadans van haver de defensar les urnes de la policia espanyola amb els seus cossos.

No m'he sentit mai tan orgullós del poble de Catalunya com aquell dia. El 43% dels catalans van expressar la seva voluntat. El preu del nostre èxit ha estat alt. Aquests últims mesos, les llibertats fonamentals han estat minades. Hi ha polítics en presó preventiva i tractats com a terroristes. Alguns altres, com jo, s'han hagut d'exiliar per no anar a la presó. Quan la justícia espanyola va acusar el meu govern de sedició i rebel·lió, em vaig refugiar a Bèlgica per evitar la presó preventiva. Membres del meu govern encara són a la presó.

Ells són presoners polítics. Com jo mateix i els meus companys, ens afrontem a trenta anys de presó per les nostres actuacions pel referèndum i la declaració d'independència. L'ombra de Franco encara és molt llarga a Espanya. Ells han refusat un diàleg amb els representants catalans. És una decepció. Des del 2013, divuit vegades el govern català ha proposat de negociar un referèndum. La resposta de Rajoy ha

estat sempre la mateixa: no.

El problema fonamental és que Espanya no reconeix Catalunya com un subjecte polític. No som més que una província. La Generalitat va ser creada el 1359. L'autogovern de Catalunya no neix a la constitució espanyola. El precedeixen més de 600 anys. Durant els últims cent anys, 9 dels 11 presidents de la Generalitat han estat destituïts, exiliats, empresonats o executats.

Madrid ha de reconèixer que les forces independentistes han guanyat les eleccions, que va imposar Rajoy. El control de Madrid s'ha d'acabar. Si els catalans no poden triar el seu govern no hi ha democràcia. És inútil votar en unes eleccions. Hi ha en joc la idea de la democràcia a tot Europa.

El 21 de desembre el poble català va enviar un missatge. No ens rendirem davant l'autoritarisme. Formarem un nou govern i és l'hora de negociar. És l'hora d'acabar la repressió i trobar una solució política per a Catalunya, no penal. Espero que un dia la voluntat del nostre poble prevalgui i siguem capaços de crear un estat nou, amb èxit i admirat com Dinamarca. Confiem en la democràcia i creiem en els valors europeus. I els catalans perseverem.»